

SAKFRAMSTÄLLAN HOVRÄTTEN FÖR VÄSTRA GÖTALAND

YRKANDEN OCH GÄRNINGSBESKRIVNING

Kammaråklagarna Jim Westerberg (den 28 april – 17 juli 2017), Christoffer Ohlson (den 15 maj – 17 juli 2017) och Carl-Henrik Andersson (den 1 april – 17 juli 2017) har gemensamt och i samförstånd, alternativt var för sig, uppsåtligen eller av oaktsamhet, alternativt av likgiltighet, åsidosatt vad som vid myndighetsutövning gällde för uppgiften under deras gemensamma ledning och vid huvudförhandling i Göteborgs tingsrätts mål nr B 1693-17 genom;

- att de häri tilltalade vid huvudförhandling i Göteborgs tingsrätts mål nr B 1693-17 och i media utpekade Torgny Jönsson såsom skyldig till grova bedrägerier för vilka hans skuld inte lagligen faststälts,

- att de häri tilltalade vid huvudförhandling i Göteborgs tingsrätts mål nr B 1693-17 inkallat och förhört vittnen till styrkande av Torgny Jönssons skuld utan möjlighet för Torgny Jönsson att förhöra eller låta förhöra vittnen som åberopats mot honom, samt själv inkalla vittnen och förhöra dessa under samma förhållanden som vittnen åberopade mot honom,

- att neka Torgny Jönsson rätten att få tid och möjlighet att förbereda sitt försvar över det skuldbeläggande för brott som de här tilltalade framfört mot honom vid huvudförhandling i Göteborgs tingsrätts mål nr B 1693-17,

- att de häri tilltalade nekat Torgny Jönsson rätten att personligen eller genom rättegångsbiträde försvara sig mot de anklagelser som framställts mot honom vid huvudförhandling i Göteborgs tingsrätt mål nr B 1693-17,

- att de tilltalade i egenskap av förundersökningsledare i utredning mot Torgny Jönsson avseende grovt bedrägeri brustit i opartiskhet och objektivitet. De har innan Torgny Jönsson hörts i förundersökning, åtalats för grovt bedrägeri, eller hans skuld lagligen faststälts, under hållen huvudförhandling i Göteborgs tingsrätts mål nr B 1693-17 och i media, tagit ställning i skuldfrågan och implicit och explicit uttalat, jmf 15 kap. 7 § brottsbalken, att Torgny Jönsson gjort sig skyldig till grova bedrägerier som de tilltalade anstälts att utreda.

Ovan angivna brott mot 1 kap. 9 § regeringsformen och 23 kap. 4 § rättegångsbalken, föreskriven objektivitetsplikt samt kränkning av artikel 6.1, 6.2 och 6.3 a-d i Europakonventionen har medfört att Torgny Jönsson lidit avsevärt förfång. Gärningarna ska bedömas som grova då de tilltalade avsiktligt avsett att prejudiciellt skuldbelägga Torgny Jönsson, vid en rättegång där han nekats rätten att försvara sig, och därigenom tillförsäkrat sig ett processuellt övertag i den förundersökning om grovt bedrägeri som företas under ledning av de tilltalade. Samtliga gärningar har begåtts vid Göteborgs åklagarkammare, Ernst Fontells plats i Göteborg samt vid Göteborgs tingsrätt.

SAKFRAMSTÄLLAN

Anledningen till varför vi sitter här idag är för att jag påstår mig kunna visa att tingsrätten kommit till ett felaktigt slut då man värderat bevisningen på ett felaktigt sätt och har förbisett central bevisning.

Min avsikt är att visa att de tilltalade inte endast har påstått, såsom tingsrätten tolkat bevisningen, att jag varit misstänkt för brott. Jag menar mig kunna visa att de har utpekat mig som skyldig till allvarlig brottlighet.

Utän att jag åtalats eller dömts för något av de brott där jag har angetts vara gärningsman.

På sidan 2 i stämningsansökan skriver jag att omständigheterna som förekommer i dagens åtal "*i väsentligt avseende skiljer sig från det vanligtvis förekommande*".

När jag gav in stämningsansökan den 17 juli 2017 mot de tre idag tilltalade åklagarna var bara en bråkdel av det som därefter framkom känt för mig.

Jag kan i efterhand konstatera att formuleringen som jag valde, om att omständigheterna skiljer sig från det vanligtvis förekommande, är en med alla mått mätt förklenande omskrivning.

Jag påstår mig kunna visa att det som de tilltalade, i egenskap av statstjänstemän och åklagare, har ägnat sig åt har inte tidigare skett i svensk rätt.

Om det har skett så har det i vart fall inte uppmärksammats.

Åtalet mot Jim Westerberg, Carl-Henrik Andersson och Christoffer Ohlson avser gärningar begångna under förundersökning och vid huvudförhandling i Göteborgs tingsrätts mål B 1693-17.

I målet bedrevs förundersökning huvudsakligen avseende misstankar om penningtvättbrott och bedrägeri. Förundersökningsarbetet i B 1693-17 inleddes med en utredning av misstänkt penningtvättbrott sedan man, under andra hälften av 2016, noterat att belopp överförts till personer som normalt inte hade hanterat belopp i den storleksordningen.

Den fortsatta utredningen pekade mot att en stor del av pengarna överförts av privatpersoner och företag som man, från utredningens sida, kopplade till mig. Ett av de företag som förekom var bolaget Juristsnabben AB, ett företagsnamn som även kommer förekomma idag.

Utöver förundersökning om penningtvättbrott inleddes i början av 2017 även en utredning om grovt bedrägeri.

Av det yttrande i **aktbilaga 87 framgår på sidan 1, fjärde stycket**, att;

"Förundersökning mot Torgny Jönsson inleddes den 17 mars 2017 då han anhölls i sin frånvaro".

Av **samma stycke** i chefsåklagaren Mats Erikssons yttrande av den 5 september 2017 framgår;

"Från och med den 23 maj 2017 har ärendet delats upp på kammaren och ett nytt AM-ärende skapats (AM-69345-17) med misstänkte Torgny Jönsson m.fl., där Carl-Henrik Andersson blev och alltjämt är förundersökningsledare.

Sedan den 23 maj har det således funnits två separata förundersökningsledare; en beträffande penningtvättsdelen och en bedrägeridelen.

Det innebär att fram till den 23 maj 2017, 7 dagar innan man den 30 maj 2017 väckte åtal om bl.a. grovt penningtvättbrott, utreddes bedrägerimisstankarna mot mig av samma förundersökningsledare som väckt åtal om grovt penningtvättbrott med bedrägeribrottslighet som förbrott."

I chefsåklagare Erikssons skrivelse som jag just föredrog delar ur skriver Eriksson på **sidan 4, första st.**, om bedrägeriutredningen mot mig;

"Torgny Jönsson häktades den 29 juni 2017 såsom på sannolika skäl misstänkt för grovt bedrägeri. Det är en mycket stor förundersökning som delvis kan ses som en fortsättning på den tidigare utredning som bedrivits i penningtvättsdelen."

Jag avser visa att bedrägeriutredningen som chefsåklagare Eriksson beskriver som en fortsättning på utredningen om penningtvättbrott var en nödvändig förutsättning för det åtal om penningtvättsbrott som väcktes den 30 maj 2017.

Jag kommer återkomma till bedrägeriutredningens betydelse för penningtvättsåtalet och hur positivt utvalda delar ur bedrägeriutredningen användes av Jim Westerberg och Christoffer Olsson för att nå framgång i penningtvättsåtalet.

Åter till upprinnelsen och den som ägde rum under våren och sommaren 2017.

Jag greps den 30 mars 2017 i Köpenhamn och underrättades vid gripandet att det skett med anledning av en nordisk arresteringsorder utfärdad på uppdrag av kammaråklagare Magnus Lindahl vid Göteborgs åklagarkammare.

Av Köpenhamns Byretts protokoll, **aktbilaga 43 sid 2**, framgår att jag den 31 mars häktades i anledning av den nordiska arresteringsordern och underrättades om bedrägeribrottsmisstankarna mot mig.

Även chefsåklagare Eriksson, i **yttrandet av den 5 september**, uttalar sig i fråga om tidpunkt från vilken jag ska anses känt till förundersökningen om bedrägeri mot mig.

På sidan 2 sista stycket skriver han:

"Till följd av en nordisk arresteringsorder var Torgny Jönsson frihetsberövad från slutet av mars 2017. Torgny Jönsson har i vart fall haft vetskap om den förundersökning som pågår mot honom sedan dess."

Den 31 mars 2017 är i det här målet ett betydelsefullt datum, eftersom jag från detta datum både känt till och påverkats av bedrägerimisstankarna mot mig i Göteborgs tingsrätts mål B 1693-17.

Det är således från den 31 mars 2017 i föl som mina rättigheter enligt artikel 6 Europakonventionen började löpa i förundersökningen om grovt bedrägeri i B 1693-17. Inte minst oskuldspresumtionen i artikel 6.2.

Jag häktades alltså den 31 mars i Köpenhamn men det kom att dröja ända till den 26 juni innan utlämning till Sverige verkställdes.

Orsaken till varför utlämningen till Sverige dröjde var att jag motsatte mig utlämning eftersom jag såg det som uteslutet att förundersökningen mot mig skulle komma att bedrivas objektivt. Ett redan i mars 2017 välgrundat antagande, trots att jag inte då kände till eller hade vetskap om vad som utspelades i **B 1693-17**.

Jag överfördes till Sverige och ställdes inför häktningsdomare den 29 juni 2017 i Göteborgs tingsrätts **mål B 1693-17**. Jag häktades som på sannolika skäl misstänkt för grovt bedrägeri och var frihetsberövad fram till den 23 oktober 2018 då hovrätten beslöt att upphäva häktningen.

Vid häktningsförhandlingen den 29 juni 2017 företrädde Carl-Henrik Andersson Göteborgs åklagarkammare.

Vid häktningsförhandlingen den 29 juni var jag helt ovetande om hur förbrottet bedrägeri presenterats vid den redan då pågående rättegången om penningtvättbrott.

Även ovetande om att Carl-Henrik Andersson, fram till den 15 maj, bara två veckor innan åtal om penningtvättbrott väcktes, var involverad som biträdande förundersökningsledare i penningtvättsåtalet vid Göteborgs åklagarkammare.

I **samma** mål var man den 29 juni i färd med att avsluta huvudförhandlingen om grova penningtvättbrott, som inletts den 7 juni. Förhandlingen slutade den 7 juli, och även i denna förekom frihetsberövade personer.

Jag visste inte att Carl-Henrik Andersson vid upprepade tillfällen företrätt Göteborgs åklagarkammare vid häktningsförhandlingar i penningtvättsdelen. I ett ärende som jag påstår var helt avhängigt av åklagarens möjlighet att, om än med bevislättning, redovisa ett styrkt förbrott.

Det förbrott som menar mig kunna visa angavs var grovt bedrägeri med mig som gärningsman.

När man tittar närmre på förundersökningsledarskapet under perioden som jag påstår att de tilltalade gjort sig skyldiga till tjänstefelsbrott, då konstaterar man snabbt att det inte är endast Carl-

Henrik Andersson som företrätt båden förundersökningen om penningtvätt och bedrägeribrott. Förhållandet är precis det samma vad avser Jim Westerberg och Christoffer Ohlson. Alla tre har verkat tillsammans med varandra i alla tänkbara konstellationer. Såväl i utredning om bedrägeri som i penningtvätt – inom ramen för mål B 1693-17.

För att åskådliggöra hur arbetet bedrivits har jag ställt samman tidslinjen i **aktbilaga 87**. Den är upprättad med stöd av de uppgifter som förekommer i chefsåklagare Mats Erikssons yttrande som bilagts tidslinjen.

Christoffer Ohlson är alltjämt förundersökningsledare i den del som avser penningtvätt och biträdande förundersökningsledare i bedrägeriutredningen.

Tingsrätten har i sin dom angivit att jag inte har kunnat styrka att någon av Jim Westerberg, Christoffer Ohlson eller Carl-Henrik Andersson utpekat eller anklagat mig som skyldig till det förbrott som omfattades av åtalet om penningtvättsbrott.

Tingsrätten anser inte heller det styrkt att någon av de tre skulle ha åberopat bevisning till stöd för ett sådant påstående eller ens att de skulle ha tagit ställning till min skuld som gärningsman i grova bedrägerier.

Enligt min uppfattning är detta en felaktig slutsats som tingsrätten har dragit. Den bevisning som nu kommer att förevisas – uttalanden i media, utformningen av bevisuppgifter, den presentation som använts i samband med slutpläderingar i målet m.m. – har endast ett syfte i den aktuella processen. Det är att utmåla mig som skyldig till det förbrott som varit en förutsättning för en fällande dom i målet gällande penningtvättsbrott.

Om Jim Westerberg går ut i media och säger ”vi vet att han har gjort det men inte varför” – är det inte att säga att någon är skyldig?

Det är samma beviskrav i detta mål som gäller i alla andra mål där en allmän åklagare för talan; det skall vara bortom rimligt tvivel. Mot bakgrund av den bevisning som nu framläggs är det min uppfattning att för det fall det vore en allmän åklagare som hade fört talan i domstol i tingsrätten så hade det meddelats fällande domar i målet.

På vilket sätt har då de tre tilltalade agerat på ett sätt som gör att dom idag är åtalade för grovt tjänstefel?

Det finns vissa lagstadganden som gäller statliga tjänstemän och deras hantering av dels misstänkta, dels ärendena som sådana. Åklagarna är främst bundna av inhemsk rätt och den särreglering som specifikt gäller åklagare. Därutöver är åklagare även bundna av Europakonventionen gällande mänskliga rättigheter.

För att på bästa sätt ge en strukturerad överblick och inte minst med hänvisning till de tilltalades oförstående inför mina brottspåståenden, kommer jag kortfattat gå igenom respektive gärningspåstående kopplat till rättslig reglering.

Gärningspåståendets femte att-sats lyder:

- *att de tilltalade i egenskap av förundersökningsledare i utredning mot Torgny Jönsson avseende grovt bedrägeri brutit i opartiskhet och objektivitet. De har innan Torgny Jönsson hörts i förundersökning, åtalats för grovt bedrägeri, eller hans skuld lagligen fastställts, under hållen huvudförhandling i Göteborgs tingsrätts mål B 1693-17 och i media tagit ställning i skuldfrågan och implicit och explicit uttalat, jmf 15 kap 7 § brottsbalken, att Torgny Jönsson gjort sig skyldig till grova bedrägerier som de tilltalade anställts att utreda.*

I gärningspåståendets femte att-sats avses brott mot objektivitetsprincipen.

Den generella bestämmelse som avser all myndighetsutövning är grundlagsskyddad i 1 kap 9 § regeringsformen. Domstolar samt förvaltningsmyndigheter och andra som fullgör offentliga förvaltningsuppgifter ska i sin verksamhet beakta allas likhet inför lagen samt iakttä saktighet och opartiskhet.

Utöver vad som gäller för statstjänstemän i allmänhet är objektivitetsplikten framförallt särreglerad för åklagare; förundersökningsledare genom 23 kap 4 § första och tredje styckena RB och 1a § andra stycket förundersökningskungörelsen.

23 kap 4 § första stycket RB

”En förundersökning ska bedrivas objektivt. Vid förundersökningen ska undersökningsledaren och den som biträder honom eller henne söka efter, ta tillvara och beakta omständigheter och bevis som talar såväl till den misstänktes fördel som till hans eller hennes nackdel.”

1a § andra stycket förundersökningskungörelsen

”Undersökningsledaren har ansvar för förundersökningen i dess helhet. Han ska se till att utredningen bedrivs effektivt och att den enskildes rättssäkerhetsintressen tas till vara.”

Riksåklagarens riktlinjer, RÅR 2014:1

Etiska riktlinjer för anställda i åklagarväsendet är ett utflöde ur RF 1:9 och den genom RB 23:4 reglerade objektivitetsprincipen.

Riktlinje 2 som avser subjektiv opartiskhet

Åklagarväsendets verksamhet ska i alla delar präglas av objektivitet och saktighet. Åklagarväsendets anställda får inte ta hänsyn till ovidkommande förhållanden eller syften.

Riktlinje 3 som avser objektiv opartiskhet

I sina kontakter med parter, ombud, domstol och andra ska åklagarväsendets anställda agera korrekt och på ett sådant sätt att misstanke inte uppstår om att han eller hon tar ovidkommande hänsyn eller att det föreligger risk för jäv eller något motsvarande förhållande.

Riktlinje 4 som behandlar både subjektiv och objektiv opartiskhet

Åklagarväsendets anställda bör, med respekt för inblandade parter integritet, värna om offentlighet och verka för att insyn ska råda när så är möjligt. Vid kontakter med media bör anställda i åklagarväsendet tänka på att inte uttrycka sig på ett sätt så att objektiviteten och opartiskheten kan ifrågasättas eller så att det kan medföra men för enskilda.

Gärningspåståendets **första att-sats** avser brott mot oskuldspresumtionen självständigt, 6.2 EKMR, men rör i samma utsträckning brott mot opartiskhet/objektivitet och saklighet

- *att de häri tilltalade vid huvudförhandling i Göteborgs tingsrätts mål B 1693-17 och i media utpekat Torgny Jönsson såsom skyldig till grova bedrägerier för vilka hans skuld inte lagligen fastställts.*

Art 6.2 "Var och en som blivit anklagad för brott skall betraktas som oskyldig till dess hans skuld lagligen fastställts."

Gärningspåståendets **andra – fjärde att-satser** lyder;

- Att de häri tilltalade vid huvudförhandling i Göteborgs tingsrätts mål nr B 1693-17 inkallat och förhört vittnen till styrkande av Torgny Jönssons skuld utan möjlighet för Torgny Jönsson att förhöra eller låta förhöra vittnen som åberopats mot honom samt själv inkalla vittnen och förhöra dessa under samma förhållanden som vittnen åberopade mot honom.
- Att neka Torgny Jönsson rätten att få tid och möjlighet att förbereda sitt försvar över det skuldbeläggande för brott som de här tilltalade framfört mot honom vid huvudförhandling i Göteborgs tingsrätts mål B 1693-17
- Att de häri tilltalade nekat Torgny Jönsson rätten att personligen eller genom rättegångsbiträde försvara sig mot de anklagelser som framställts mot honom vid huvudförhandling i Göteborgs tingsrätts mål B 1693-17.

Att-satserna 2-4 lät jag föra in eftersom jag påstår att det bryter mot alla grundläggande rättsprinciper om objektivitet och saklighet att anklaga och skuldbelägga någon på det sätt som skedde vid huvudförhandlingen i B 1693-17 utan att den skuldbelagda, i detta fall jag, åtalats med möjlighet att försvara mig.

Jag påstår det vara tjänstefelsgrundande för en åklagare att skuldbelägga och anklaga en person för brott i en rättsprocess där han inte åtalats och därmed inte erbjudits möjligheten att försvara sig. I den specifika kontext som jag beskrivit, och som jag påstår förelegat vid huvudförhandlingen i B 1693-17, då menar jag att brott mot de lagstadgade och allmänna rättsprinciperna i Europakonventionens artikel 6.3 b-d är tjänstefelsgrundande.

Av artikel 6.3 b-d EKMR framgår att:

6.3.b) Var och en som blivit anklagad för brott har följande minimirättigheter;

- Att få tillräcklig tid och möjlighet att förbereda sitt försvar

6.3.c) att försvara sig personligen eller genom rättegångsombud som han själv utsett

6.3.d) att förhöra eller låta förhöra vittnen som åberopas mot honom samt att själv få vittnen inkallade och förhörda under samma förhållanden som vittnen åberopade mot honom

Detta handlar om svensk rätt som ska följas. Ansvar för den brottslighet som redovisas i att-satserna 2-4 åvilar i första hand Jim Westerberg som stämmande åklagare.

Det här är således de regler som de tilltalade haft att förhålla sig till för att fullgöra sina åligganden i egenskap av statstjänstemän, i egenskap av förundersökningsledare och i egenskap av åklagare. Det innebär bl.a. att man som åklagare – om ens skuld inte lagligen har fastställts i en dom eller i en process där man haft möjlighet att försvara sig – inte får lov att påstå att en person har gjort sig skyldig till brott.

Har Westerberg, Andersson och Ohlson då agerat på ett sätt som strider mot detta i samband med förundersökning och under sin processföring?

Vad har de uttalat, försökt styrka och hur har det uppfattats av **utomstående betraktare**?

Trots att mitt namn stod med på uppropslistan utanför tingsalen, som en av de misstänkta i målet, var jag inte åtalad för brott i B 1693-17.

Åklagarna kom emellertid under sin processföring i tingsrätten att ange att det var jag – trots att jag nu 19 månader senare ännu inte har åtalats för något brott och där utredningen generöst kan betecknas som halvfärdig – **som begått grovt bedrägeri** bestående i investeringsbedrägerier.

De påstod att det var pengar som jag lurat till mig från olika målsäganden, som därefter var föremål för penningtvätt.

Bevisning fördes också över min skuld, trots att jag inte var åtalad utan endast misstänkt i en annan process i målet. Jag påstår mig kunna visa att agerandet från Christoffer Ohlsons och Jim Westerbergs sida utgör ett typiskt föregripande av skuldfråga.

När stämmande åklagare Jim Westerberg gav in stämningsansökan i målet, den 30 maj 2017, hade jag ännu inte hörts av polis över bedrägerimisstankarna mot mig.

(Bevisuppgift, aktbil. 2)

En i sammanhanget beaktansvärd omständighet är att den bevisning genom vilken jag utpekades som gärningsman hamnade längst fram och överst i den skriftliga bevisning som åberopades i stämningsansökan i stämningsansökan som avsåg penningtvättbrott.

Jag påstår att det förstärker bilden av att bedrägeribrottsligheten, med mig som utpekad gärningsman, inte i första hand var en fortsättning på utredningen om penningtvätt – det var en helt nödvändig förutsättning.

I tingsrätten i vårt mål gjorde försvaret ett nummer av att jag inte skulle ha förstått penningtvättbrottets uppbyggnad. Trots mina begränsade juridiska kunskaper vet jag hur penningtvättbrottet är konstruerat och att det i **sig inte har något** med de nu åtalade åklagarnas föregripande av skuldfrågan att göra.

För att på bästa sätt åskådliggöra och undvika eventuella missförstånd kring vad de processförande åklagarna velat styrka i penningtvättsåtalet, används vid slutanförande den 6 juli 2017 en powerpointpresentation för att visa hur pengarna fördelades på olika nivåer.

Presentationen återfinns i tingsrättens **aktbilaga 50**.

Den här presentationen föredrogs av Christoffer Ohlson vid hans slutanförande den 6 juli 2017. Min advokat Filip Savic fick den mailad till sig. Jag har låtit förstora den del som är relevant i det här målet.

(förstoring aktbilaga 50)

I presentationen anges att jag **hade begått** investeringsbedrägerier gentemot de i det målet aktuella målsägandena Runo Gillholm och Rammis Dreshaj. Åklagaren **ville även slå fast** att jag var faktisk företrädare för bolaget **Juristsnabben AB**.

Trots att det för åklagaren räckt att bevisa att de åtalade beloppet i penningtvättsåtalet "härrört från brottslig verksamhet" beslöt man **att bevisa att ett förbrott begåtts**, att **bevisa att det begångna brottet var grovt och framför allt bevisa att jag var gärningsman**.

Om man går tillbaka till tidslinjen i **aktbilaga 87** så ser man att Christoffer Ohlson, när han föredrog presentationen i **aktbilaga 50**, var biträdande förundersökningsledare i **såväl** penningtvättsmålet som i den då nyligen inledda bedrägeriutredningen.

Detta var något jag inte hade en aning om när jag den 6 juli 2017, dagen **efter** att jag vittnat på försvarets begäran i penningtvättsåtalet, satt i rättssalen och fylld av förvåning såg och lyssnade när Christoffer Ohlson visade hur mina bedrägerier gått till och hur brottsbytet fördelats.

Trots att jag vittnat den 5 juli och **inte** var åtalad i målet **beslöt tingsrätten** att jag skulle tillåtas att närvara under de två återstående förhandlingsdagarna, den 6 och 7 juli. Beslutet om att tillåta mig att närvara togs efter begäran från min advokat Filip Savic **som framhöll att jag skuldbelagts i målet.**

Trots att jag vid tidpunkten satt häktad sedan en vecka tillbaka med fulla restriktioner.

Vid huvudförhandlingen åberopade åklagaren förhör med målsägandena Runo Gillholm och Rammis Dreshaj. Att höra dem i egenskap av målsäganden innebar även detta en ytterligare precisering av förbrottet. De båda namnen känns igen från presentationen i **aktbilaga 50**.

Maria Gillholm, maka till Runo Gillholm, hördes också.

Inför domstolsförhören med de tre hölls polisförhör som återfinns i **aktbilaga 76 och 107** i det här målet. Precis som vid tingsrättsförhandlingen i vårt mål åberopas förhören genom hänvisning.

Jag påstår att det framgår av förhören att Runo Gillholm, Rammis Dreshaj och Maria Gillholm inför domstol skulle komma att utpeka mig som gärningsman i bedrägerier.

Innan jag spelar upp förhören som hölls i tingsrätten i juni 2017 påstår jag att syftet med dessa förhör var att bevisa att jag hade begått bedrägerier gentemot Runo Gillholm och Rammis Dreshaj. Därmed med avsikt att styrka det förbrott som åklagarna angav var förbrottet till grovt penningtvättbrott.

Det var således bevisning med syfte att utpeka mig som gärningsman i föregångna bedrägeribrott.

Runo Gillholm 00:00-04:00 resp. 23:05-29:05 (Jim Westerberg tar upp mitt namn)

Maria Gillholm 00:00-01:00 (Jim Westerberg som tar upp mitt namn)

Innan jag spelar upp det avsnitt ur Jim Westerbergs förhör med Rammis Dreshaj vill jag gå tillbaka till **aktbilaga 2, punkt 19.1** i bevisuppgiften i penningtvättsåtalet. Där har angivits:

"Skärmdumpar från Rammis Dreshajs mobil som visar Torgny Svensson medelst vilseledande förmår Rammis överföra 225.000 kronor till Simon Gibbas konto (fu-prot sid 1666-1667)"

Rammis Dreshaj 32:10-33:45

Jag kan kort konstatera att även syftet med förhöret med Rammis Dreshaj var att utpeka mig som gärningsman.

Jim Westerberg höll en kompletterande sakframställan där han talar om mig, om försvararnas arbete i penningtvättsåtalet, om Ekobrottsmyndigheten och om förundersökningssekretess i berdrägeriutredningen mot mig.

Jim Westerberg 00:00-02:38

Jag påstår att Jim Westerberg uttrycker sig nedsättande över att försvararna i penningtvättsåtalet begärt att höra mig, och hans föregripande av vad jag skulle komma att säga visar naturligtvis på bristande objektivitet.

Han var helt ointresserad av att jag skulle komma in dagen före slutanförande och ge min syn på de anklagelser han riktat mot mig, ostört under en månad.

Apropå förundersökningssekretessen i den bedrägeriutredning som bedrevs mot mig så tänkte jag snabbt visa en av de förhørsutskrifter som åklagaren gav in i penningtvättsåtalet i det PM som är punkt 19.1 i åklagarens bevisuppgift.

I vårt mål idag finns förhöret med Rammis Dreshaj i **tingsrättens aktbilaga 76**. Av utskriften framgår att förhöret hölls den 5 maj 2017. Förhørsledare var Patrik Gustavsson som senare närvarat vid förhör med mig.

Rammis Dreshaj hörs i egenskap av målsägande men brottsmisstanken rör inte penningtvätsbrott, utan grovt bedrägeri.

Här är ett förhör hämtat direkt ur bedrägeriutredningen mot mig, som trots förundersökningssekretess har offentliggjorts - med som jag påstår syfte att styrka bedrägeribrottslighet med mig som gärningsman.

Men framförallt påstår jag att det bryter mot det krav om diskretion under förundersökning som är av betydelse vid bedömning av objektivitet och oskuldspresumtion.

Den objektiva opartiskheten, objektivitetens yttre sida, den som avser hur förhållanden framstår för objektiva utomstående betraktare är central i det här målet. Det som för åklagare är särreglerat bland annat i Riktlinjerna 2 och 3 i Riksåklagarens riktlinjer.

Under processen var det inte bara för mig utan även för andra aktörer uppenbart att skulden för det förbrott som åklagaren ville bevisa lades på mig. Advokaten Kurt Eriksson – som var försvarare i målet om grov penningtvätt – skriver om detta i en inlägga till Göteborgs tingsrätt.

(aktbilaga 5)

Trots åklagarnas ointresse av att få in mig i rättssalen under tiden penningtvättsåtalet pågick, lyckades den huvudåtalades försvarare få mig inkallad som vittne. Inför förhöret ber jag rätten att fästa vikt vid de omständigheter som advokat Kurt Eriksson lyfter i sina frågor till mig.

Torgny Jönsson 00:00-12:15

I slutet av samma förhör, som hölls den 5 juli, hörs Jim Westerberg kort uttala sitt ointresset från åklagarsidan att ställa frågor till mig. Därefter uttalar sig advokat Björn Hurtig över min kritik om att jag skuldbelagts av åklagaren i målet.

Torgny Jönsson 1:02:19-1:03:40

Jag kommer i pläderingen återkomma till Westerbergs "Inga frågor tack" och dess betydelse och även betydelsen av att han i sitt slutanförande i en mening avfärdade det jag sagt i förhör och att det skulle lämnas utan avseende.

Såväl Björn Hurtig som Kurt Eriksson var engagerade i målet – men det de påstod och uttalade i det jag läst och spelat upp stämmer väl överens med den bild som framträder när man återvänder till förstoringen av powerpointpresentationen (förstoringen).

Men det fanns andra, och tveklöst **utomstående betraktare** som även de delade det synsätt som advokaterna Eriksson och Hurtig gav uttryck för. Sven Martinger och Christina Brockmeyer – två erfarna domare här vid Göteborgs tingsrätt.

Deras syn på åklagarnas föregripande av skuldfrågan framkom när de meddelade tingsrättens dom i åtalet om grov penningtvätt den 21 juli 2017.

(Aktbilaga 13 s. 18 och 20)

Även här överensstämmer de två tingsrättsdomarnas uppfattningar helt med den bild som åklagarna använde för att sammanfatta det de menat sig ha styrkt. (**förstoring aktbilaga 50**).

Tingsrätten har således i sin bevisvärdering i B 1693-17 angivit att jag enligt åklagarna har begått det aktuella förbrottet, trots att det inte prövats och trots att förundersökning alltjämt pågår.

Tingsrätten hade inte kunnat döma på annat sätt mot bakgrund av hur åklagarna de facto valde att utforma talan vid huvudförhandling – det vill säga att jag begått förbrottet.

För det fall tingsrätten hade funnit det styrkt att jag begått förbrottet hade det inneburit att tingsrätten prövat min skuld – trots att jag inte var åtalad. På grund därav kunde tingsrätten inte göra annat än att ogilla.

Hovrätten har förvisso angett att det är ett rättegångsfel att inte pröva förbrotten, men tingsrättens nya prövning kan inte göras på annat sätt och med samma ogillande som resultat, om åtalet och processföringen ser likadan ut som den gjorde under sommaren 2017.

Jag har nämnt tingsrättsdomarna och de två försvararna advokat Eriksson och Hurtig som **utomstående betraktare**. Dit räknar jag även den fria pressen.

I **aktbilaga 8** återfinns en artikel som publicerades i Aftonbladet den 11 juli 2017 av journalisten Johanna Bäckström Lerneby. Den fråga hon ställde till vice chefsåklagare Per-Erik Rinsell vid Göteborgs åklagarkammare var:

- Men kan en åklagare som stått i rätten och pratat om att han är skyldig, vara opartisk när han ska utreda samma brott.
- Vi har inte sett det som ett problem, men vi får titta på det igen, även utifrån vad som sägs i stämningsansökan, svarar Rinsell.
-

Utomstående betraktare har alltså på olika sätt gett uttryck för sin syn över det som ägde rum i samband med huvudförhandlingen om penningtvättsbrott.

Däremot **har ingen utomstående betraktare** uttalat över det som ägde rum den 14 juli 2017.

Något som milt uttryckt förvånade både mig och in försvarare Filip Savic och som fick mig att omedelbart skriva samman den åtalsanmälan mot Jim Westerberg, Carl-Henrik Andersson och Christoffer Ohlson som gavs in den 17 juli 2017 och som är anledningen till varför vi är här idag.

Jag har redan tidigare berättat att jag häktades den **29 juni** och att åklagare Andersson då förklarade att förundersökning mot mig om bedrägeri var i sin linda och att det först var **”nu som man på allvar kunnat inleda förundersökningen”**.

Sju dagar senare, den **6 juli**, satt jag i tingsrätten och med ilska och förvåning lyssnade och framför allt såg när Christoffer Ohlson visade och föredrog powerpointpresentationen i **aktbilaga 50**.

8 dagar senare – den 14 juli 2017 – var det dags för den första omhäkningsförhandlingen i bedrägeriutredningen mot mig. Utredningen som var i sin linda och var på väg att inledas på allvar – den där man nu 19 månader senare ännu inte lyckats prestera en färdig utredning. Än mindre ett åtal.

Trots Christoffer Ohlsons bild som redan den 6 juli slog fast att jag var gärningsman i investeringsbedrägerier.

Vid häkningsförhandlingen den **14 juli 2017** var det **inte** Carl-Henrik Andersson som förde talan. Istället var det Christoffer Ohlson som klev in och slog sig ner på den plats där en opartisk och objektiv åklagare ska sitta – fri från förutfattade meningar.

(aktbilaga 7) (aktbilaga 50)

Det var då jag först förstod att Christoffer Ohlson var biträdande förundersökningsledare i bedrägeriutredningen mot mig **redan när han pläderade den 6 juli**.

Advokat Filip Savic och jag reagerade samtidigt och samstämmigt och lika frågande.

Jag påstår att journalistens fråga är klart berättigad;

- Men kan en åklagare som stått i rätten och pratat om att han är skyldig vara opartisk när han ska utreda samma brott?

Att förundersökningen om grovt bedrägeri verkligen **var i sin linda** den 14 juli 2017 styrkts även av det som Mats Eriksson anför så sent som den 5 september 2017 i yttrandet som bilagts **aktbilaga 87 på sid 4**.

”Det var också känt, vid tidpunkten för åtalats väckande i penningtvättsdelen, att förundersökning i bedrägeridelen skulle komma att ta månader och kanske dröja till år 2018 innan den skulle kunna slutföras.”

Det påstår jag anmärkningsvärt med hänvisning till **den presentation som gjordes den 6 juli** vid pläderingen- det vill säga **två månader innan** Mats Eriksson yttrande.

Utöver det som anförts i domstol har åklagaren i media utpekat mig som skyldig till bedrägeri. På SVT Nyheter's sida publicerades den 10 juli en artikel som återfinns i **aktbilaga 8**.

(aktbilaga 8 s 1 och 2)

Jag menar att det är uppenbart och att det tydligt framgår att – vi vet att han gjort det, men vi vet inte varför – är ett utpekande.

Jag ber även rätten notera det Jim Westerberg anför till försvar för att man förde process på det sätt som man gjorde.

(aktbil 8 s 2)

Jag vill då förklara att den här artikeln skrevs efter det att jag den 6 juli – när jag lyssnat till och tagit del av Christoffer Ohlsons plädering – direkt gav i en skadeståndstalan mot Göteborgs åklagarkammare.

Allt det som jag föredragit och kontakter med media har således skett, samtidigt som angivna regler om objektivitet och oskuldspresumtion gäller såvitt avser den förundersökning mot mig som de samtidigt lett och leder.

De har alltså – trots skyldighet att vara objektiva och då jag endast var misstänkt och inte åtalad samt då förundersökningen mot mig var i ett inledande skede – utpekat mig som skyldig till brott. Det strider mot objektivitetsprincipen enligt RF 1:9, RB 23:4, förundersökningskungörelsen 1a § samt de tjänstedirektiv som återfinns i de etiska riktlinjer som gäller för Åklagarmyndigheten RÅ 2014:1.

Därutöver har de brutit mot oskuldspresumtionen, vilket även kan ses som brott mot objektivitet.

De har vidare fört en talan mot mig i penningtvättsprocessen trots att jag inte var tilltalad och därmed inte heller haft möjlighet att försvara mig.

Mot bakgrund av tingsrättens ogillande dom i målet om grovt penningtvättbrott överklagade åklagarna till hovrätten. Av åklagarens bevisuppgift till hovrätten framgår att man då fortsatt vill visa att jag alltså är skyldig till grovt bedrägeri.

(aktbilaga 106)

Vid en första anblick förefaller bevisuppgiften till hovrätten identisk med den till tingsrätten, och fortsatt har bevisningen rörande mina bedrägerier hamnat överst. Bevisuppgifterna är helt igenom identiska – med två betydande skillnader, där båda rör mig.

(aktbilaga 2)

I den bevisuppgift som gavs in till hovrätten har man strukit två formuleringar:

”i synnerhet Torgny Jönsson” och ”som visar exakt samma modus som han nu är misstänkt för”.

Vid tingsrättsförhandlingen i vårt mål uppmanade jag de tilltalade att förklara varför just dessa formuleringar ströks. Förklaringarna uteblev.

De tilltalade har inte angivit annan skriftlig bevisning i det idag aktuella målet än Mats Erikssons yttrande och hovrättens beslut om återförvisning av penningtvättsåtalet. Jag avser återkomma till dessa båda handlingar i min plädering och redovisa varför jag anser de båda helt sakna relevans för de faktiska handlingar som vidtagits under deras tjänsteutövning som åklagare.

Men framförallt påstår jag att det saknat relevans för hur **utomstående betraktat** deras handlande.

Jim Westerberg var förundersökningsledare avseende såväl grovt penningtvättsbrott som grovt bedrägeri under tiden 28 april 2017 till den 23 maj 2017. Från den 23 maj var han förundersökningsledare för grovt penningtvättsbrott. Båda förundersökningarna handlades inom ramen för Göteborgs tingsrätts mål B 1693-17.

Westerberg ska prövas mot samtliga gärningspåståenden.

Carl-Henrik Andersson var biträdande förundersökningsledare avseende grovt penningtvättsbrott från april 2017 till den 15 maj 2017. En vecka senare tillträdde han som förundersökningsledare i utredning om grovt bedrägeri mot mig i samma mål.

Carl-Henrik Andersson företrädde talan om penningtvättsbrott vid ett flertal häktningsförhandlingar; där det angivna förbrottet var samma bedrägeribrott som angavs vid huvudförhandling om penningtvättsbrott.

Förekomst av ett styrkt förbrott var en nödvändig förutsättning för åklagaren i penningtvättsåtalet.

Carl-Henrik Andersson lämnade en närmast färdigställd förundersökning med insikt om vilken bevisning som skulle komma att åberopas mot mig vid huvudförhandling, för att utreda huruvida jag gjort mig skyldig till de bedrägerier som han visste att Westerberg och Ohlson avsåg att styrka.

Det finns ingenting som styrker att Andersson, i egenskap av fu-ledare i bedrägeriutredningen mot mig, haft invändningar mot att Christoffer Ohlson förordnats som biträdande med de motstående intressen av att å ena sidan nå framgång i penningtvättsåtalet för att samtidigt med objektivitet klara utreda bedrägeribrottet.

Jag har visat hur den sekretessbelagda förundersökning om bedrägeri som Andersson lett, försåg åklagaren i penningtvättsåtalet med positivt utvald bevisning till styrkande av grovt bedrägeri med mig som gärningsman.

I **aktbilaga 6** återfinns en artikel som visar hur Carl-Henrik Anderson, under pågående förhandling i penningtvättsmålet, uttalade sig nedsättande kring huvudmannen i åtalet. Någon som jag och flera med mig, tolkade som att Andersson var engagerad i penningtvättsåtalet och i utgången i det målet.

Anderssons handlande ska prövas mot gärningspåståenden ett och fem och då med hänvisning såväl till subjektiv som objektiv opartiskhet.

Vad gäller Christoffer Ohlson har jag ingående redogjort för hans handlande som ska prövas mot gärningspåstående ett och fem.

Den 11 juli 2017 gav jag in polisanmälan mot Jim Westerberg, Carl-Henrik Andersson och Christoffer Ohlson. Den 12 juli – mindre än ett dygn senare – beslöt särskilda åklagarkammaren att inte inleda förundersökning. Detta sagt för att inskräpa att det inte förekommit någon tidigare rättslig prövning i ärendet förrän idag.

Men det som kanske tydligast skiljer det här målet från något annat mål är de tilltalades unika ställning. Det är inte många brottsmisstänkta som i likhet med Westerberg, Andersson och Ohlson sitter i den privilegierade ställningen som just de tre gjort – att genom restriktioner kunna försvara sig och försvåra målsägandens möjlighet att föra talan mot dem.

Sammanfattningsvis

Mot bakgrund av hur processen förts och det konkreta förbrott som de försöker bevisa har de utpekat mig som skyldig. När de har gjort det har de brutit mot reglerna i artikel 6.1-6.3 a)-d) om rätten till en rättvis rättegång.

De har vidare- eftersom de fortsatt förundersökningarna – brutit mot objektivitetsprincipen när de samtidigt bedrivit förundersökning mot Torgny Jönsson.

Det är centrala bestämmelser för den straffprocessuella gången som de tilltalade har brutit mot genom sitt agerande. Det är också brott mot den egna myndighetens egna riktlinjer. Jag återkommer i pläderingen kring betydelsen av brott mot egna myndighetsföreskrifter.

Det är således rent rättsliga frågor i denna process som jag ber hovrätten att besvara:

1. Har åklagarna brutit mot objektivitetsprincipen och de bestämmelser som finns härom?
2. Har åklagarna föregripit skuldfrågan och kränkt oskuldspresumtionen i artikel 6 EKMR? Det vill säga – har åklagarna utpekat mig som skyldig till brott som jag inte fällts för?
3. Om svaret är ja på någon av frågorna – är ett sådant brott att betrakta som tjänstefel?